

ка Павелъ се промъкна между изпрѣгнатитѣ кола предъ новия ханъ и влезе въ крѣчмата.

Вжтре бѣше шумно и душно. Край маситѣ хората пияха и приказваха. Едни се смѣятъ; други сбрали глави за да си чуютъ приказката средъ общата глѣчъ; трети се смълчали, свършили разправия, допиватъ чаши съ вино; а на тезгяха Иванъ Тѣнкия се навелъ, плакне чаши, пълни шишенца съ вино и подава на жена си, която разнася по маситѣ.

Павелъ се спре задъ прага. Чувствувахе се гузенъ и като че краката му не искаха да вървятъ. Приближи се съ мъка до първата маса, ала никой не обръщаше внимание на него. Пакъ се спрѣ и тѣй се смути, че му дойде да излезе. Ала Иванъ Тѣнкия бѣше свър-